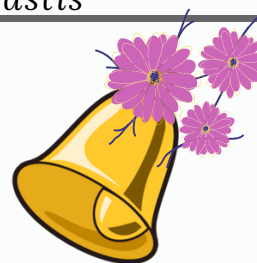

S A V A S

2026 M. SPALIS / NR. 1

MOKYTOJAMS

Ne vien žodžiais
einate į širdis,
Ne tiktai tiesa,
kuri iš amžių
šviečia.

Kai jautiesi vienas,
kai pasaulis griūva -
esate Jūs tie,
į kuriuos
mokykloj tenka
atsišlieti.

Jums pavyksta
rasti švelnų žodį,
kartais tenka
apkabinti ir
paguosti...
Kad pasaulyje
vaikai dainuotų,
Reikia vedlio -
Jūs juo
esat.

Linkim Jums
kantrybės ir
gerumo,
linkim išminties ir
atkaklumo,
linkim būti
dideliais vaikais,
kurie žaisdami
kartu pasaulį naują
tveria.

Su Mokytojų diena!

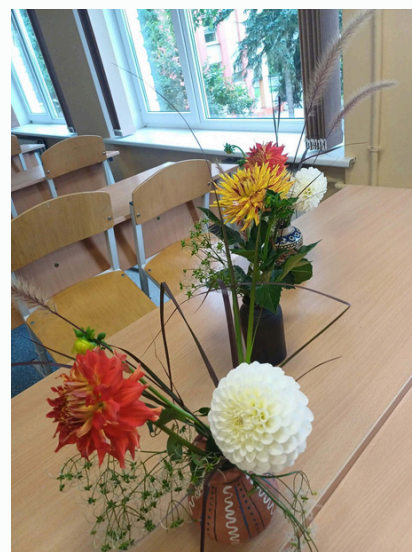
REDAKCIJOS ŽODIS

Nenumaldomai bėga laikas. Neklausia, per greitai ar per lėtai jis stumia gyvenimus pirmyn. Net mokinukams įdomumas susitikti su draugais mokykloje dažnai sukelia liūdesį, nes baigėsi atostogos, o tinginiauti jau teks mokymosi sąskaita. Kažkokį keistą liūdesį šiemet rugsėjis atnešė ir į mūsų, mokytojų, širdis. „Toks nuogas, toks nuogas ruduo,/ Stovi klevas liūdnumo kaip aš./ Eisiu, bėga ten upės vanduo,/ Sakau, ir mane tegul neš...“ – skamba Linos Rastokaitės atliekamos dainos posmas. Pranašinga – ruduo išneša ir atneša: vėl nauji veidai matyti gimnazijos koridoriuje, o aš vis ieškau Urtės, tos mūsų didžiosios poetės ir laikraščio vienos iš pagrindinių žurnalistų, kuri ne kartą kreipėsi ir į jus, mieli skaitytojai. Dabar ji studentė, studijuoja anglų kalbą, bet tikiu, neišgyvens be poezijos, be gražaus žodžio ir nesumeluotų jausmų – kartais net skaudžiai deginančių prisipažinimų. Ieškau elegantiškai einančios ir visada stilingos pavaduotojos Laimos, kurios žingsniai, deja, nutilo kažkaip netikėtai. Nelaukėme, nors jautėme, kad jos laikas su mumis baigiasi, nepaisant beprotiško noro gyventi ir pozityvaus požiūrio į kiekvieną išbandymą kaip galimybę jį suvaldyti. Tai mums visiems priminimas, kad turime laiko limitą, kad tame laike privalome atlikti mums skirtą misiją, bet reikia

pastangų atpažinti, ką geriausiai mokame ir galime padaryti. Ir nebūtinai tai tik dideli darbai, gigantiški rezultatai. Pirmiausia nepamirškime arčiausiai esančio, kad jis ar ji nesijaustų palikti, neišgirsti, nepamatyti. Linkiu būti savimi, tačiau nevaržant kito ir nemanant, kad neatliktas darbas yra tiesiog nereikalingas ir niekam nekenksmingas. Tą darbą turės kažkas padaryti arba jis augins tavo tinginį, kurį įveikti kartais būna labai sunku. Linkiu mums, kuriantiems šį gimnazijos laikraštį, idėjų ir pajusti kūrybos poveikį, o jums, kurie nors permetate akimis dažniau skaitmeninį numerį, rasti šį tą įdomaus, kad ir patys ateitumėte su savo parašytu eilėraščių ar straipsniu.

Gražaus darbingo ir kūrybinio rudens visai gimnazijos bendruomenei.

Redakcijos vardu – mokytoja Rima

URTĖS ATISISVEIKINIMO ŽODIS

Sakoma, kad upės vanduo niekada nesugrįžta atgal. Žiūrėdama pro klasės langą į ramų, senų medžių šešėliuose skęstantį Nevėžį, staiga supratau – tas pats nutiko ir su mano dvylika metų mokykloje. Jie nutekėjo negrįžtamai, nusinešdami vaikišką nerūpestingumą ir palikdami mane stovėti ant brandos slenksčio. Šie paskutiniai metai man buvo ne šiaip pasiruošimas egzaminams. Tai buvo tyli, kartais jautri ir gili kelionė į tolimesnį savęs pažinimą. Šie paskutiniai metai prasidėjo su tuo keistu pasakymu – „mes jau vyriauši“, bet ta mintis greitai išėjo iš galvos, kai prasidėjo tikroji abiturientės kasdienybė. Tai buvo visiškas emocijų kratinys: bandomieji egzaminai, kalnai konspektų, amžinas nuovargis ir tas slegiantis klausimas „kur stosi?“, kuris lydėjo kiekviename žingsnyje. Bet kartu šie metai atnešė ir visiškai kitokį, jautresnį žvilgsnį į aplinką. Pagavau save nuolat skaičiuojančią „paskutinius kartus“ ir pastebinčią detales, pro kurias anksčiau tiesiog praeidavau. askutinė repeticija, paskutinis bendras juokas iki ašarų, paskutinė pamoka pas mylimą mokytoją... Kai smegenys jau sprogdavo nuo spaudimo, streso ir nežinomybės dėl ateities, mano didžiausiu išsigelbėjimu tapo ta pati upė už lango. Nesvarbu, ar tai būdavo kelios minutės žvelgiant pro klasės langą, ar

Pabėgimas iš vaikystės

Iš kiemo dulkių,
kurios lipdavo prie kojų,
iš dviračio džeržgėjimo
serbentų krūmų raudonumo,
iš pasakų gerumo – pabėgau!

Siena iš Lego virto plytų tvora,
Baisieji debesys – drakonai – išlijo,
O stiklainiuose užraugtas smalsumas
Ėmė rūgti per greit ir šlykščiai...
Sūpynės pakeitė automobilis,
Iš sąsiuvinio paraščių raizgynės –
į rimtą parašą po sutartim.
Šaligatviai išmokė
Netikėti kryptimi, kurionėjau...

Pabėgau, VAIKYSTEI drąsiai mostelėjusi!

Ir vis dėlto – kišenėj liko stiklo karoliukai,
Vyšnios kauliukas ir mažytė paslaptis –
Ilgiuosi tos anos, kuri pabėgo...

pasivaikščiojimas pakrante po
sunkios dienos – tas ramus, lėtas
vandens judėjimas visada
sugrąžindavo mane ant žemės.
Čia aš skandinau savo
baimes ir dvejones.

Ar aš pakankamai gera?

Ar pasirinkau teisingą kelią?

Kas aš būsiu, kai užversiu
šias duris? Ir būtent vandens
ramybė padėjo man suprasti,

kad joks egzaminas balas neapibrėžia
mano vertės, o mokykla mane išmokė kur kas daugiau
nei tik formulių – ji užaugino mano stuburą ir paruošė
tam, kas laukia toliau. Tiems, kurie dar pasilieka šiuose
koridoriuose, linkiu neskubinti dienų. Kai atrodo, kad
visko per daug, sustokite ir leiskite sau tiesiog būti –
mokykla juk nėra skaičiai dienyne, ji yra gyvas laikas.
Saugokite žmones, sėdinčius šalia, pastebėkite šviesos
ruožus ant klasių sienų ir rinkite prisiminimus kaip
gražiausius eilėraščių žodžius. Mokyklos laikraštis ne
veltui vadinasi „Savas“. Ši mokykla prie Nevėžio man
tapo sava iki paskutinio sienų plyšelio, iki paskutinio
rugsėjo medžių lapų šlamėjimo. Aš išsinešu pilną bagažą
prisiminimų, o čia palieku dalelę savo širdies.

Linkėdama paties geriausio – Urtė

IŠ URTĖS POEZIJOS

Naktis nuima viską –
vardus, kaukes, balsus –
ir palieka, kas tikra...

Negalima
pamiršti šviesos,
nors naktis prašo likti!.

Negalima
parduoti tylos
už svetimus plojumus!.

Negalima
užmiršti vardo,
kuriuo tave šaukia sąžinė!..

Verpstė

(eilėraštis rašytojos
Sintijos Lauros Černiauskaitės
pavadintas **TOBULU**)

Tylos pirštais
vakaro kambarys
verpia mane
iš neištartų sakinių.

Mintys – kaip siūlai –
per plonos, kad laikytų,
per stiprios, kad nutrūktų.

Kiekviena sekundė –
naujas apsisukimas,
nauja gija...
Tiltas ar kilpa?..

Sėdžiu savo
verpstės centre,
sukuosi tyliai –

Ne dėl rašto esu,
ne dėl audinio –
noriu iš chaoso išverpti
bent vieną šviesos siūlą!

INTERVIU DIREKTORIUS VAIDAS POCIUS

Kuo šis rugsėjis Jums skiriasi nuo praeitų metų rugsėjo?

Šitas rugsėjis yra kitoks dėl pokyčių vadovų komandoje.

Turime naują ugdymo pavaduotoją ir vokiečių kalbos mokytoją. Šiaip kiekvienais metais yra unikalūs ir skirtingi, jie atneša vis kitokių rūpesčių ir džiaugsmų, jie kasmet tampa istorija.

Kokią viziją šiems mokslo metams keliate mokyklai? Kokių pokyčių ar gražių rezultatų tikėtės sulaukti iki metų pabaigos?

Kaip vadovas, keliu viziją įstaigai ir sau, kad mūsų gimnazija puoselėtų vertybes, kurios mums yra brangios. Tai yra atvirumas pokyčiams, kad tiek mokiniai, tiek mokytojai nebijotų siūlyti idėjų, kurios padėtų gimnazijai tobulėti ir augti. Dar turime gražią viziją įrengti daugiafunkcinę sporto aikštelę. Tai turėtų pagerinti mokinių sportavimo sąlygas.

Šiomet mokyklos kolektyvą papildė nauji veidai. Kaip jaučiatės su nauja komanda?

Džiugu, kad mūsų kolektyvą papildė nauji specialistai. Vaikai mieliau bendrauja su jaunais žmonėmis, labiau atsiskleidžia.

Kas, jūsų nuomone, labiausiai vienija mūsų mokyklos bendruomenę?

Reiktų paminėti tas didžiulias senąsias tradicijas, kurias mes esame išsaugoję – tai Klojimo teatras, kad ir kokių naujų atspalvių ar formų jis įgauna kiekvienais metais. Mokiniai vis dar įvardina karnavalą kaip vieną iš smagiausių tradicijų. Su užsidegimu ruošiasi ir laukia šio renginio. Aš labai tikiuosi, kad bendras požiūris į mūsų mokyklos ateitį, viziją taip pat mus visus apjungia ir suvienija. Mes norime išlikti ilgąja gimnazija, kad vaikai, joje pradėję mokytis, čia galėtų įgyti vidurinį išsilavinimą, gauti brandos atestatus. Taip pat mūsų bendruomenę vienija „Sveikatos stiprinančios mokyklos“ programa, kurioje dalyvaujame jau 7 metus. Inicijatyva skatina aktyvią gyvenseną. Galime didžiuotis aukštais sporto rezultatais, kai mūsų mokytojai ir mokiniai atstovauja Lietuvai.

Neseniai mūsų mokyklos bendruomenę ištiko skaudi netektis. Kaip ši netektis paveikė mokyklos kolektyvą?

Tai buvo svarbus žmogus mūsų gimnazijos bendruomenėje, atliko svarbų vaidmenį. Kai tokio žmogaus nebelieka, nėra lengva užpildyti atsiradusią tuštumą. Aš džiaugiuosi entuziazmu ir energija naujos kolegės Monikos, kuri bando pakeisti ilgametę mūsų darbuotoją Laimą. Manau, kad mums pavyks.

Ko palinkėtumėte mokytojams, mokiniams ir kitiems mūsų mokyklos darbuotojams?

Vienas iš svarbesnių dalykų, ko palinkėčiau, tai tikėjimo savo jėgomis, savo galiomis. Nepamesti savo asmeninių tikslų, kurie būtų susiję su mokymosi pasiekimais. Kitą vertus, labai svarbi yra popamokinė neformalioji veikla, kur vaikai tikrai gali atsiskleisti, ugdyti savo talentus. Aš manau, kiekvienas gali augti kaip asmenybė, ypač jauni žmonės, Tikiuosi, kad mokiniai brės, augs, o baigę mūsų mokyklą didžiuosis, sakys: aš ne veltui čiaėjau 12 metų, tai buvo prasminga, vertinga. Buvo sukurti pamatai tolimesniam mano gyvenimui.

PRADINIŲ KLASIŲ MOKYTOJA KRISTINA LATANAUSKIENĖ

Kaip sekasi priprasti prie naujų pareigų ir naujų atsakomybių?

Labai gerai. Man labai patinka darbas su vaikais.

Nebūčiau gyvenime pagalvojusi, kad galėčiau būti mokytoja, bet padirbėjusi dienos centre ir mokinio padėjėja supratau, kad galiu dirbti tokį darbą. Jis yra įdomus, gali save realizuoti, patirti vaikų reakcijas.

Ar sunku dirbti su šiuolaikiniais vaikais? Koks yra didžiausias iššūkis dirbant tokį darbą?

Vaikai yra labai aktyvūs, sunku juos įstatyti į tam tikras vėžes, kad jie išmokytų klausyti ir girdėti. Tada turi stengtis sudominti, pritraukti jų dėmesį, užduoti klausimų, kad vaikams kiltų minčių, turėtų iš ko vystyti loginį mąstymą ir dėlioti savo mintis.

Kokią savybę būtina turėti dirbant jūsų darbą?

Kantrybės, kūrybingumo, supratimo, kad turi atsidurti to vaiko kailėje, pagalvoti, kas jam nesiseka, kaip galiu padėti.

Jeigu galėtumėte, kur vestumėte savo pamokas?

Pamokos vyksta ne tik klasėse, bet ir gamtoje. Su vaikais lauke gaminame lesyklėles, grojame instrumentais. Gamtoje vaikai atsipalaiduoja, lengviau, laisviau atlieka užduotis.

Kokie yra jūsų pomėgiai už darbo ribų?

Mėgstu siuvinėti, gaminu papuošalus, kvapukus.

Ką daryti pabaigus mokyklą, svarsto kiekvienas mokinys. Kokį patarimą duotumėte mokiniams, kurie dar nežino, kuo nori būti užaugę?

Nusiraminti, širdyje atrasti ramybę ir susidėlioti mintis. Pagalvoti, kokie yra tavo prioritetai. Reikia rinktis specialybę tokią, kur tu jaustumėsi laimingas, kur galėtum save realizuoti.

Ko palinkėtumėte mūsų mokyklos bendruomenei?

Mėgautis gyvenimu, duoti kitiems tai, ką tu gali duoti, nes tas gėris grįš atgal. Iš gyvenimo pasiimti viską, ką gali, nes rytojaus gali ir nebūti. Vaikams linkiu būti draugiškiems.

INTERVIU

DIREKTORIAUS PAVADUOTOJOS MONIKA VENCKIENĖ IR LINA KAZAKAITIENĖ

Kuo šis rugsėjis jums skiriasi nuo praeitų metų rugsėjų?

L. K. Man tai jau 37 rugsėjis kaip mokytojai. O jei dar pridėsiu 11 rugsėjų, kai buvau mokinė, tai jau 49 metus einu į mokyklą. Oho!!! Kuo toliau, tuo labiau aš jų laikiu:) Tai reiškia, kad dirbu mėgstamą darbą. Žinoma, visada atsiminsiu pirmąjį. O dabar jais paprasčiausiai džiaugiuosi. **M.V.** Skiriasi tuo, kad daugiau darbo, dvigubai padidėjo atsakomybė. Jeigu diena prasideda 6 ryte, tai pasibaigia 6-7 vakare.

Kaip sekasi priprasti prie naujų pareigų ir naujų atsakomybių?

L.K. Keletą pavaduotojos atsakomybių turėjau jau dvejus metus, kai pavaduodavau Laimą jos ligos metu. Taigi tai nebuvo kažkas labai nauja. Tačiau tvarkaraščio sudarymas man buvo visai naujas dalykas. Iššūkis perprasti, išmokyti, padaryti. Jaučiau nerimą, tačiau kartu ir smagumą, nes man patinka nauji iššūkiai, gautas rezultatas.

M.V. Jeigu dar kažko nežinau, viską stebiu, stengiuosi atkreipti dėmesį. Savimi didžiuojuosi, kad jau supratau, kaip viskas veikia. Kiekvieną dieną ateidama galvoju, ką nauja išmoksiu šiandien.

Kokią viziją šiemis mokslo metams keliate mokyklai?

L.K. Man labai patinka tvarumas. Pati stengiuosi elgtis tvariai. Smagu, kad po truputį į mokyklas ateina ši sąvoka ir veiksmas, kurie prisideda prie tvarumo. Mes dalyvaujame projekte „Tvari mokykla 2030“. Jau turime vieną Bruknę. Kaip tik šiuo metu pildau įsivertinimo lentelę ir matysiu, kiek dar mums visiems reikia pasistengti, kad gautume antrą Bruknę. Pasibaigus mokslo metų pradžios darbams, plačiau pasidalinsiu su gimnazijos bendruomene, kaip mes visi galime prisidėti prie šio projekto.

PRADINIO UGDYMO MOKYTOJA DEIMANTĖ JANELIŪNAITĖ

Ar buvo sunku priprasti prie naujos mokyklos?

Nebuvo labai sunku, nes dvejus metus atlikau čia praktiką.

Ar sunku dirbti su šiuolaikiniais vaikais?

Yra šiek tiek sunkumų. Prieš tai dirbau darželyje, tai mačiau visokių vaikų. Sunku, bet priprantama.

Kokią savybę būtina turėti dirbant šį darbą?

Labai daug kantrybės. Jeigu jos neturėsi, nieko nepadarysi.

Kuo ši mokykla išsiskiria iš kitų, kur dirbote ar mokėtės?

Aš mokiausi labai didelėje mokykloje, tad skirtumų visa aibė.

M.V. Daug turiu vilčių dėl robotų mokykloje, programavimo, valdymo. Džiaugiuosi, kad turim vieną robotuką, kurį išbandome su vaikais. Tikimės, kad mūsų mokyklą pasieks filmuojantys dronai.

Mokslo metai prasidėjo neįprastai liūdnai: be įprastos pompastikos, triukšmingos Mokslo metų pradžios šventės, nes teko atsisveikinti su ilgaamžė direktoriaus pavaduotoja Laima. Kaip ši netektis paveikė mokyklos kolektyvą?

L.K. Man buvo labai neįprasta, kai prieš dvejus metus ji išėjo į nedarbingumą. Jau tada atsiradus kokiems klausimams nebuvo į ką kreiptis, nes ji mokykloje dirbo daug metų ir turėjo įvairių situacijų. Trūksta jos patarimų, pritarimo. Pradžioje būna neįprasta, tačiau jau toks yra gyvenimas – nepakeičiamų nėra. Vieno žmogaus netektis negali stipriai pakeisti būrio žmonių. Smagu, kad po truputį yra įgyvendinama idėja, kad Laimos pėdsakas gimnazijoje būtų įamžintas – jos vardu bus pavadinta Išmanioji klasė, nes pavaduotoja Laima daug prisidėjo prie jos įkūrimo.

M.V. Pirmomis dienomis labai jautėsi. Buvo keista eiti į kabinetą, prie kurio tebebuvo kortelė su jos vardu.

Ko palinkėtumėte mūsų mokytojams, mokiniams ir kitiems mūsų mokyklos darbuotojams?

L.K. Visiems ir sau pačiai linkiu kasdien pasiekti savo asmeninius, kad ir labai nedidelius, tikslus ir būtinai jais pasidžiaugti. O jeigu dar ir jaučiate aistrą tam, ką darote – tai Jūs laimingas žmogus.

M.V. Atsikratyti telefonų per pertraukas. Mokiniais būti aktyviems, daugiau gyvai bendrauti.

Pirmas dalykas, kuo išsiskyrė, kad vaikai yra važinėjantys. Pirmą savaitę buvo sunku susiorientuoti, kada tuos vaikus išleisti ir į kokį autobusą.

Kaip pasirinkote dirbti tokį darbą – mokyti mažiausius?

Viskas atsitiko palaipsniui: nuo 15 metų pradėjau dirbti aukle, vaikai man tiko ir patiko.

Jeigu galėtumėte, kaip ir kur vestumėte savo pamokas?

Visur aš juos išvežčiau. Yra muziejai, kitos edukacinės erdvės, tiesiog galima išeiti į lauką, mišką.

Kokie yra jūsų pomėgiai už darbo ribų?

Myliu gamtą, tad mėgstu keliauti, važinėti su dviračiu, riedučiais, vaikščioti, bet ne būti namie.

Ko palinkėtumėte naujais mokslo metais?

Mokytojams – daryti vaikams ir dėl vaikų. Mokiniais – nebijoti klysti, nes tos klaidos veda į kažkokį kelią, o tas kelias dažniausiai tampa teisingu.

INTERVIU BIBLIOTEKOS VEDĖJA MONIKA KNIZIKEVIČIENĖ

Po kelerių metų pertraukos vėl sugrįžote dirbti į mokyklą. Kokie jausmai aplankė sugrįžus?

Jausmai – pilni džiaugsmo ir jaudulio. Jaudulys, nes vėl reikia

grįžti į gausų kolektyvą, o džiugu, nes grįžau į paliktą gražią, smarkiai sumodernintą erdvę. Dar nespėjau pasidžiaugti įvairiomis priemonėmis, kurios pakelia vertę ir duoda daug gaivumo.

Kokią savybę reiktų turėti dirbant jūsų darba?

Man atrodo, visose srityse reikia labai daug entuziazmo ir aistros dirbti. Kartais turėti didelį norą siekti daugiau negu įmanoma, tada ir rezultatai yra geri. Reikia turėti bendravimo dovaną, nes dažniausiai vaikai ateina ne knygų, o bendravimo.

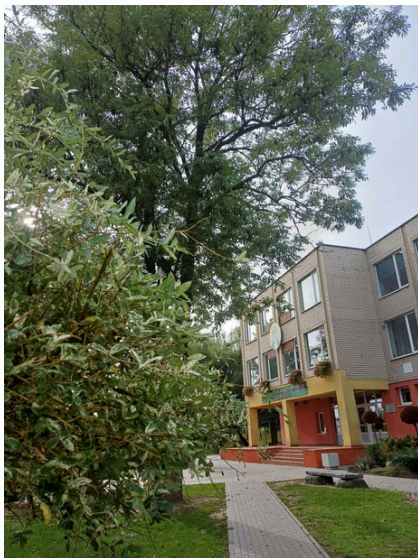
Kaip manote, ar biblioteka šiandien mokiniams vis dar tokia pat svarbi kaip ir anksčiau?

Aš kelčiau klausimą, ar ji apskritai buvo kažkada svarbi, kaip mes įsivaizduojame. Knygų kiekis bibliotekoje nėra visiškai proporcingas jos svarbumui. Reikia pirmiausia klausti, ar suaugę skaito, kiek suaugusiems svarbus ir reikšmingas yra skaitymas ir kokią pavyzdį rodo jaunajai kartai. Tie, kurie turi skaitymo pavyzdį namie, ateina ne tik skaityti, bet ir pasimokyti, padirbėti tyliai ir ramiai, tai išlieka vaikų elgesyje. Neseniai išėjo keli dvyliktokai, kurie dvi valandas smagiai žaidė stalo žaidimus.

VOKIEČIŲ KALBOS MOKYTOJA MONIKA DMUKAUSKIENĖ

Džiaugiamės nauju veidu ir nauju dalyku, bet interviu, deja, teks palūkėti – mums nepavyko mokytojos sugauti. Tikimės susipažinti ir jus supažindinti kitame „SAVAS“ numeryje.

Kuo ši mokykla išsiskiria iš kitų mokyklų, kur dirbote ar mokėtės? Kas sukėlė didžiausią įspūdį?

Man ši mokykla yra svarbi tuo, kad atvažiavus gyventi iš didelio miesto į mažą miestelį, mes čia radome gimnaziją ir buvome ramūs, kad mūsų vaikai galės mokytis gimnazijoje, o ne kokioje skurstančioje, nykstančioje kaimo mokyklėlėje.

Kaip manote, ką reiktų patobulinti mokykloje?

Man atrodo, mokykla labai gražiai šiuolaikiškėja lyginant su skambius vardus turinčiomis Lietuvos mokyklomis. Gal vaikams mokykloje reikia daugiau erdvių laisvalaikio, net pietums, ne tik valgyklos erdvės.

Kokie yra jūsų pomėgiai už darbo ribų?

Mano aistra yra sodininkystė.

Kokia buvo mėgstamiausia ir nemėgstamiausia pamoka, kai mokėtės mokykloje?

Nemokėjau matematikos, protestavau prieš rusų kalbą, nors turėjau tam gerą atmintį. Mėgau dailę, nes turėjom gerą mokytoją dailininkę Iloną Zvinakienę. Pamokos buvo estetiškos, lengvos, su mūsų laisve ir saviraiška.

Kokią patarimą duotumėte mokiniams, kurie dar nežino, kuo nori būti baigę mokyklą?

Prieš priimant sprendimą linkiu pabūti tyloje, be ekranų, pabūti būvyje, kur gali girdėti savo mintis. Labai daug informacijos teka aplink mus ir savo minčių mes negirdime, esame užmiršę, kad tokie dalykai egzistuoja.

Ko palinkėtumėte mūsų mokyklos bendruomenei?

Mokytojams linkiu neprarasti, o kai kam atrasti entuziazmą savo sričiai ir atrasti pomėgius, kurie padeda atrasti balansą. Vaikams – atrasti ryšį su kažkuo artimu, nes visiems labai trūksta psichologinio stabilumo. Ramybėje ir tyloje reiktų atrasti, suprasti, kas iš tikrųjų yra svarbu ir reikalinga.

KAD MOKSLO METAI NEBŪTŲ LIŪDNI - TRUPUTIS MOKINIŲ IŠMINTIES

Epušė – tai eglės ir pušies hibridas.

Garšvos būseną laiminga, tačiau kvailumo būsenoje.

“Abiturijantas” – taip pasirašo abiturientai.

V. Mykolaičio-Putino eilėraščių žmogus yra siekiantis pasiekti.

Romantizmas Lietuvoje suklestėjo 17 a., kuris buvo sunkus Lietuvai tarpukaris.

Maironis parašė eilėraščių rinkinį „Keturi vėjai“.

Dažni simboliai, apibūdinantys simbolistų kūryboje erdvę yra namas, mokykla, muziejus.

Impresionizmas skyrėsi nuo romantizmo tuo, kad vaizdavo labai vaizdžiai.

Dažniausias atsakymas į klausimą yra brūkšnys.

Grazina galėjo bet ką dėl Lietuvos, taip pat ir užmigdyti savo vyrą ir išeiti kovoti vietoj jo.